

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Lvdovici Molinæ, E Societate Iesv Theologiae Doctoris, &
Professoris, Commentaria, In primam D. Thomæ partem**

Molina, Luis de

Lugduni, 1622

Vtrum in statu innocentiae homines statim geniti habuissent perfectum
vsum membrorum, & rationis: tótque foeminæ quot masculi nascerentur.
disput. 30.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73915)

Christo & in Ecclesia. Item Geneleos primo ante peccatum primis parentibus dictum est, *Crescite, & multiplicamini*: ergo in statu innocentiae futura erat multiplicatio generis humani per maris & foeminae commixtionem. Neque sane Damasceni responsiones satisfaciunt, ut cuius illas expendenti satis est manifestum. Praeterea cōfingere in Angelis actum, quo seiplos multiplicent, est sane ridiculum: multoque magis ridiculum est asserere homines simili quodam actu fuisse multiplicandos, si Adam non peccasset. Postremò possumus communem sententiam confirmare, quoniam genus totum humanum in Adam peccauit, ideoque peccauit, omnesque, qui ex Adam procreantur, in originali peccato nascuntur, quoniam gratia & iustitia originalis collata fuerat Adamo tamquā donum naturae in omnes transfundendum, qui ex illo per carnalem propagationem generarentur, eaque ratione omnes nascuntur in iustitia originali ac gratia, iurēque in vitam aeternam verè priuati: ergo si Adam non peccasset, genus totum humanum fuisset, ex Adamo per carnalem propagationem multiplicandum, transfundendūque in omnes esset gratia & iustitia originalis eo ipso, quòd ita ex Adamo propagarentur. Sanè tam certam hodie arbitror esse Augustini, Magistri, Diui Thomae, & ceterorum Scholasticorum sententiam, ut contrariam minùs tutam in fide esse existimem.

Obiectio. Quòd si obiciās, Adamus ante peccatum non cognouit Eua: sed eius rei non alia fuit causa, nisi quia carnalis commixtio in statu innocentiae futura non erat: ergo Augustini sententia est falsa.

Responsio. Augustinus 9. de Genesi ad literam cap. 4. respondet, causam fuisse, vel quia mox, ut Eua fuit creata facta fuit transgressio, vel quia expectarunt, ut Deus præciperet eis coitum.

Ad testimonium ex Psal. 48. quod Gregorius D Nyssenus adducit, dicendum est, hominem per peccatum decidisse ab honore in quo fuerat conditus, factumque similem iumentis insipientibus, quoad omnia quae dissoluta sensualitate, eo ipso quòd donum iustitiae originalis amisit, subsecuta sunt, atque adeò quoad ardorem, effrenatumque motum, qui in generatione carnali modo cernitur. Hæc quod attinet ad primum eorum, quae proposita sunt.

Quod verò attinet ad secundum breuiter cum Augustino 14. de Ciuitate Dei cap. 26. D. Thoma 1. part. quæst. 98. art. 2. ad quartum, & plerisque aliis dicendum est. Per coitum & partum aperiendum quidem virginitatis claustrum (nec enim fuisset tunc corporum penetratio) atamen sine disruptione per solam dilatationem. Quare mansisset claustrum integrum, hoc est, non disruptum & discissum, apertum tamen. Per coitum ergo in innocentiae statu virginitas amitteretur, quoniam de ratione virginitatis non est solùm integritas, hoc est, non disruptio claustrum, sed etiam inesperienza coitus, actūque venerei, claustrumque ea de causa non aperiri. Vnde fit, ut solius Deiparae fuerit proprium concipere & parere sine vlla prorsus virginitatis iactura: egressus quippe Filij ex sanctissimo illius utero fuit etiam sine vlla apertione & dilatatione claustrum ex gloria animae Christi resultante subtilitatis dote ad eum solum effectum, ut in egressu cum corpore beatæ virginis se penetraret. Ab hac nostra, Augustini, & D. Thomae sententia parum, aut nihil, dissentire videntur Durandus & Gabriel in 2. dist. 20. si attentè legantur.

Deipara Virginitatis proprium ac peculiare fuit virginitate salua concipere & parere.

DISPUTATIO XXX.

Virum in statu innocentiae homines statim geniti habuissent perfectum solum membrorum & rationis, idque foeminae, quot masculi nascerentur.

PVeri in statu innocentiae, sicut non statim integram, & perfectam quantitatem haberent, ad quam progressu temporis peruenirent (alioquin maternus uterus eos non caperet) sic quoque nec statim eos perfectum membrorum, & rationis vltimū fuisse habituros, affirmat D. Thomas 1. par. q. 99. & 101. & Doctores communiter in 2. dist. 20. Ratio est, quoniam id natura ipsa rei postulat ob nimiam humiditatem cerebri puerorum, quae in causa est, ut & nerui, quibus membra moventur, teneri admodum sint ac molles, ad motumque inepti, & ut obruti sint sensus repletis organo nimia humiditate: ea autem, quae natura rei postulat, neganda non sunt nisi virgens ratio, aut autoritas, contrariū persuadeat, quae nulla est in re proposita. Porro licet dona innocentiae statim concessa defectus omnes tollerent, qui ad corruptionem vergebant, omnemque dolorem & afflictionem, quae de causa in infantibus eius status, neque stertus, neque fames, aut sitis essent: eos tamen defectus qui ortum comitantur, quique negationes sunt perfectionum, quae nondum debita erant in esse, sed temporis progressu forent suapte natura acquirenda, minimè excluderent. Nec verò puerorum mentes scientiis diuinitus infusis praeuenienda erant, sicut primorum parentum praeuente sunt. Quoniam scientia illa ea ratione tamquam donum quoddam personale illis merito infusa sunt, quia caput totius generis humani, rectorisque, educatores, ac Doctores ceterorum instituebantur, per quos eorum cognitio ad alios deriuaretur. Hæc de primo eorum quae proposita sunt.

Quod ad secundum attinet, D. Thomas 1. par. quæst. 99. artic. 2. D. Bonaventura, Durandus, Gabriel, & plerique alij in 2. dist. 20. merito affirmant, non solum foeminas in statu innocentiae fuisse generandas: eò quòd finis propagationis generis humani postulabat, ut eo modo natura humana à Deo institueretur, ut foeminae quoque nascerentur: sed etiam tot fore tunc foeminas generandas, quot masculos. Probat, quoniam tunc omnes vacillantes generationi: eò quòd id laudabilius esset, quam seruare virginitatem, ut disputatione precedente ostensum est: vnaque tantum fuisset vnus viri vxor: id quod & recta ratio postulat, & innuere videtur Christus Matthaei 19. ergo tot foeminae tantum fuissent genitae, quot viri.

DISPUTATIO XXXI.

Virum in statu innocentiae omnes homines fuissent aequales, & de eorum dominio circa res alias.

Homines in statu innocentiae aequales non fuissent in omnibus, ut D. Thom. 1. par. q. 96. & Doctores communiter merito affirmant. Essent enim quidam eorum mares, & quidam foeminae, ut ostensum est: praestantius autem est mare esse, quam foeminam. Item quidam essent aetate prociociores, alij minùs prociociti: quidam fuissent parentes, alij filij, alijque essent sapientiores, imò & iustiores.